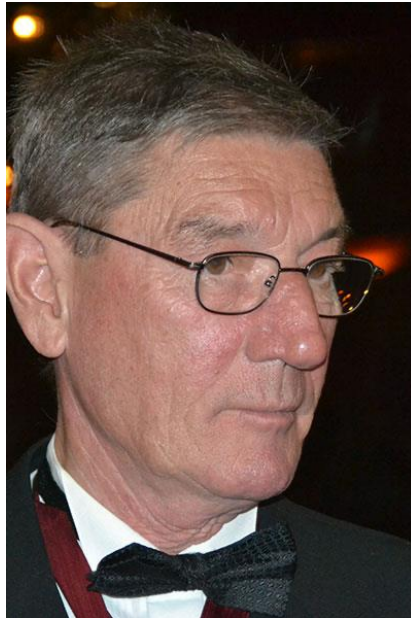

Afscheid Daniel DE COCK

Diep bedroefd vernamen wij het heengaan van onze erevoorzitter, kolonel vlieger stafbrevethouder Daniel DE COCK. Hoewel wij allen uiteraard op de hoogte waren van de pijnlijke en oneerlijke strijd die Daniel reeds geruime tijd diende te voeren tegen een vreselijke vijand, een niets ontziende kille sluipmoordenaar, sloeg dit nieuws uiteindelijk toch in als een bom en trof dit ons hard en genadeloos. Noodgedwongen moeten wij nu afscheid nemen van Daniel, onzen “Danny”.

Danny was een moedige mens. Drie en een half jaar geleden lichtte hij ons in over die nieuwe vijand waarmee hij geconfronteerd werd en initieel leek het er zelfs op dat het slechts een kort gevecht zou worden van een zestal maanden. Maar Daniel ging de strijd aan op “zijn” manier, in de stijl die van hem de unieke persoon maakte die wij allen gekend hebben. Met een onvoorstelbare moed ging hij zijn vijand te lijf, verzette zich met al zijn krachten en met een niet aflatend doorzettingsvermogen tegen alle pogingen van deze vijand om hem vroegtijdig klein te krijgen. Hij diende daarvoor regelmatige terugvallen te incasseren en helse pijnen te doorstaan, maar hij hield het vol tot het bittere eind, dat uiteindelijk bijna zeven keer later kwam dan initieel ingeschat. Hij gaf nooit op, droeg zijn ziekte met een voorbeeldige waardigheid, behield zelfs in deze omstandigheden zijn kenmerkend gevoel voor humor en schrapte het woord “klagen” uit zijn woordenboek. Behalve misschien in de intieme huiselijke omgeving, bij zijn directe naasten die onwillekeurig meegesleurd werden in de pijn die dit alles veroorzaakte. Maar zijn dapper en moedig verzet, af en toe zelfs nog aangevuld met een dosis humor, bewees ieder die hem kende dat hij over een wilskracht beschikte die maar weinigen zullen evenaren.

Danny was een dankbaar mens. Meerdere keren liet hij duidelijk verstaan dat hij een mooi leven had mogen leiden. Tien of vijftien jaar extra had hij uiteraard, net als wij, ook wel graag gewenst. Maar toch leek hij op de een of andere manier vrede te kunnen nemen met zijn lot, dat vreselijke onafwendbare lot waarvan hij zich ten volle bewust was. Omdat hij veel had om dankbaar voor te zijn. Hij had een prachtig gezin opgebouwd, met een vrouw waar hij van hield, een liefdevolle

echtgenote die hem zijn ganse leven bijgestaan en gesteund heeft in alles wat hij ondernam. Drie kinderen die hij zag opgroeien en waarvan hij met tevredenheid kon vaststellen dat ze allen succesvol hun weg in het leven gevonden hadden. En uiteindelijk ontbrak het hem de laatste jaren ook niet aan een aantal schattige kleinkinderen. Ergens zal hij gedacht hebben: ik moet weliswaar veel te vroeg afscheid nemen maar toch is de opdracht volbracht.

Danny was een succesvol mens. Hij bouwde een schitterende militaire loopbaan uit. Hij werd een toppiloot bij de Belgische landmacht, bracht het tot kolonel vlieger, had het commando over een bataljon antitank helikopters en uiteindelijk als groepeeringscommandant zelfs het bevel over alle helikopters die de landmacht rijk was. Na zijn vliegenierstijd waarin hij een record aantal vliegreun bij elkaar vloog op diverse types vliegtuigen en helikopters, wachtten hem nog twee passages in het buitenland. Eerst als militair attaché in Londen en daarna in een topfunctie bij het NATO hoofdkwartier te Lissabon. Een rijkgevlude en succesvolle loopbaan waar iedereen alleen maar bewondering voor kan hebben.

Danny was een actieve mens. Want na zijn pensionering bleef Danny uiteraard niet stilzitten. Hij was actief in de bridge- en in de golfwereld waar hij het tot Captain bracht. Hij vervulde de functie van Ereconsul voor Groot-Brittannië en last but not least: hij was gedurende 14 jaar voorzitter van de Club Officieren Knokke-Heist. Onder zijn bezielende leiding groeide de Club uit tot wat ze nu is: een mooie vriendenkring van mensen met een gelijke achtergrond en die dezelfde waarden delen. Waarden die ook voor Danny uiterst belangrijk waren, want hij was een militair in hart en nieren en hij was trots op "zijn" Club. Een Club die hij trouw bleef tot in de allerlaatste momenten.

Danny was bovenal een fijne mens. Wij zullen hem allen herinneren als een attente en goedlachse warme man. Hij hield van de geneugten van het leven, van een grap en van een grol, maar was ernstig als dat noodzakelijk was. Zijn gevoel voor humor was onnavolgbaar en hij veroorzaakte regelmatig wel eens een onbedaarlijke lachbui bij zijn toehoorders. Met een bijna jongensachtig aandoende onschuld behield hij altijd zijn kalmte en kon de meest gespannen situaties snel ontzenuwen. Hij ging als een welgemutste en goedlachse humorist door het leven, het leven waar hij zoveel van hield en waar hij zoveel uit gehaald heeft.

Danny is een mens die niet vergeten zal worden. Uiteraard niet door zijn familie maar ook niet door de leden van de Club Officieren Knokke-Heist. Danny, erevoorzitter,... wij zullen je nooit vergeten! Hoe zouden we dat ook kunnen? Daarvoor ben je veel te nadrukkelijk in onze Club actief geweest. Je hebt een onuitwisbare indruk nagelaten en was bij iedereen, zonder uitzondering, buitengewoon geliefd. Gewoon,... omdat je was wie je was, je sympathieke zelve, omdat je gewoon een eerlijke, oprechte en toffe peer was die ons ontelbare leuke en onvergetelijke momenten bezorgd heeft. En omdat wij allen gigantisch onder de indruk zijn van de manier waarop je de voorbije jaren je ondraaglijke lot toch gedragen hebt. Met onvoorstelbare moed, waardigheid en humor. Dat zullen weinigen je nadoen en daarvoor kunnen wij allen alleen maar het allergrootste respect opbrengen.

Danny, wij zijn allen door verdriet overmand en zullen je heel hard missen. In onze Club hebben nogal wat leden al een gezegende leeftijd, maar dat jij als een van de eersten ons diende te verlaten doet ons alleen maar extra veel pijn. We hadden je zo graag nog wat langer onder ons gehad. Maar waar je je nu ook mag bevinden, we wensen je het allerbeste!

Danny, je maakt nu je laatste vliegreun, het ga je goed op je laatste vlucht, beste vriend!

Philip DEMUNTER

Voorzitter Club Officieren Knokke-Heist